

Sygn. akt III Ca 1394/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska-Drobny

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Tomasz Kita

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt I C 1448/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Tomasz Kita SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1394/17

UZASADNIENIE

Powódka Bank (...) Spółka Akcyjna w W. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej J. R. kwoty 10.622,02

wraz z odsetkami umownymi 22,5% rocznie od dnia 30 lipca 2016 roku do dnia zapłaty ale nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego oraz kwoty 623,43 zł, a ponadto zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwana nie wywiązała się z zawartej z powódką umowy kredytu gotówkowego. Dochodzona roszczeniem kwota obejmuje niespłacony kapitał w kwocie 10.622,02 zł oraz odsetki umowne w kwocie 623,43 zł.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Lublin- Zachód w Lublinie sporządził w dniu 21 09 2016r. nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanej zapłacić powódce dochodzone należności.

Powódka Bank (...) Spółka Akcyjna w W. w piśmie z dnia 28 10 2016r. cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, co do kwoty 1 300zł w związku z dokonanymi przez pozwaną wpłatami.

Pozwana J. R. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wносиła o oddalenie powództwa, oraz o zwrot kosztów procesu.

Przyznała, iż z powódką łączyła ją umowa i że kredyt ten nie został przez nią w całości spłacony. Podniosła zarzut przedawnienia, z ostrożności procesowej wniosła o rozłożenie na raty zasądanego roszczenia i nieobciążanie jej kosztami procesu.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 16 03 2017r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 6 k.c. i wskazał, iż strona powodowa nie wykazała, iż doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Nie wykazała także wymagalności pozostałego do spłaty zobowiązania. Stwierdził, iż dowodem wymagalności całej kwoty nie może być wyciąg z ksiąg bankowych, bowiem stanowi tylko dokument prywatny, a powód nie przedłożył dowodu prawidłowego złożenia pozwanej oświadczenia

o wypowiedzeniu umowy kredytu, ani harmonogramu spłat z którego wynikałoby w jakich datach poszczególne raty kredytu stawały się wymagalne. Wobec faktu, iż termin całkowitej spłaty kredytu jeszcze nie nastąpił, a brak jest podstaw do ustalenia wymagalności poszczególnych rat uznał powództwo za przedwczesne.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka Bank (...) Spółka Akcyjna**

w W., która wносиła o jego zmianę i uwzględnienie powództwa

oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za obie instancje. .

Zarzucił, że przy ferowaniu skarżonego orzeczenia naruszono regulację:

- art. 230 k.p.c. poprzez pominięcie, że fakt zawarcia umowy kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny został przyznany przez pozwaną w sposób dorozumiany wobec braku zakwestionowała przez nią tego faktu a podnoszenia w odpowiedzi na pozew wyłącznie zrzutu przedawnienia roszczenia;
- art. 231 k.p.c. poprzez niezastosowanie domniemania faktycznego i nieustalenie na podstawie innych ustalonych faktów, fakt, iż jest zasadne dochodzone przez powoda roszczenie jak i jego wysokość;
- art. 232 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód nie wywiązał się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z której wywodzi skutki prawne, podczas gdy powód przedstawił wzajemnie uzupełniające dowody tj. kredyt gotówkowy oraz wyciąg z ksiąg bankowych, z których wynika harmonogram spłat oraz wysokość dochodzonego pozewem roszczenia;
- art. 233 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie na podstawie zebranego materiału dowodowego, a nadto sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, iż powód nie udowodnił, że roszczenie nie jest przedawnione, podczas gdy pełnomocnik powoda przedłożył do akt sprawy odpis wypowiedzenia umowy z dnia 27 12 2013r. wraz z Dodowem jego nadania, a także pismo pozwanej „prośba o zawarcie umowy ugody z tytułu kredytu”

W uzasadnieniu między innymi podniósł, iż moc dodo woda dokumentu prywatnego jest słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, co nie przeszkadza aby sąd uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. Wskazał, iż roszczenie nie jest przedawnione, a pismo pozwanej o rozłożenie na raty należy uznać za uznanie długu.

Pozwana J. R. wносиła o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancja prawidłowo zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując, że mają one źródło w umowie zawartej przez strony w dniu 25 05 2012r., lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

W toku jej rozpoznawania umknęło bowiem jego uwadze, że pozwana

w piśmie procesowym z dnia 17 02 2017r. wносиła o odroczenie posiedzenie rozprawy wyznaczonego na dzień 16 03 2017r., które wpłynęło do Sądu Rejonowego w Gliwicach w dniu 20 02 2017r. (k. 46-47 akt).

Pomimo tego wniosek ten nie został formalnie przez Sąd Rejonowy rozpoznany, który pod nieobecność pozwanej przeprowadził na tym posiedzeniu czynności dowodowe, w tym oddalił zawarty w odpowiedzi na pozew wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z jej przesłuchania „na okoliczność jej trudnej sytuacji majątkowej”, co miało uzasadniać jej wniosek o rozłożenie ewentualnie zasądzonych należności

na raty (k. 46-47 akt).

Nastąpiło to na posiedzeniu rozprawy bezpośrednio poprzedzającym wydanie zaskarżonego orzeczenia, przez co pozwana nie miała formalnych możliwości zakwestionowania decyzji dotyczącej jej wniosku o odroczenie rozprawy w drodze zgłoszenia do niej zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c.

Ponadto powódka w piśmie procesowym z dnia 27 10 2016r. cofnęła pozew

w części żądania zasądzenia na jej rzecz od pozwanej kwoty 1.300zł, a następnie

w wykonaniu zobowiązania Sądu w piśmie z dnia 8 02 2017r. sprecyzowała dochodzone roszczenie o zapłatę odsetek.

Pismo z dnia 8 02 2017r. nie zostało doręczone powódce i nie zostało ujawnione na rozprawie, a wynikające z pisma z dnia 27 10 2016r. skutki procesowe nie znalazły odzwierciedlenia w sentencji zaskarżonego orzeczenia.

Niezależnie od tego powódka w dniu 15 03 2017r. nadała w urzędzie pocztowym przesyłkę pocztową zawierającą pismo procesowe z dnia 14 03 2017r.,

w którym zawarła kolejne oświadczenie o cofnięciu pozwu oraz co należy podkreślić zamieściła w nim wnioski dowodowe dotyczące zasadniczych dla rozstrzygnięcia sprawy zagadnień: rozwiązania przez nią w drodze wypowiedzenia łączącej strony umowy oraz zasadności podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia dochodzonych roszczeń.

Jakkolwiek pismo to wpłynęło do Sądu pierwszej już po wydaniu zaskarżonego wyroku, to w świetle regulacji art. 165 § 2 k.p.c. zostało ono formalnie wniesione

do Sądu Rejonowego w dniu jego nadania tj. przed zamknięciem rozprawy.

W połączeniu z powyższym powoduje to, iż zachodziła konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (Nie doręczenie pozwanej odpisu pisma procesowego powódki z dnia 8 02 2017r i nie ujawnienie go na rozprawie, a następnie nie rozpoznanie formalnie przez Sąd

Rejonowy wniosek pozwanej o odroczenie rozprawy graniczy z pozbawieniem jej możliwości podjęcia przez nią w tej części obrony).

Reasumując z podanych względów uchylono zaskarżony wyrok i przekazano sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania w oparciu

o regulację art. 385 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę doręczy pełnomocnikowi pozwanej odpisy pism procesowych powódki z dnia z dnia 8 02 2017r. i z dnia 14 03 2017r. (pismo to zawiera oświadczenie powódki o cofnięciu pozwu, przez co jego doręczenie stronie przeciwnej jest uregulowane w regulacji szczególnej art. 203 § 3 k.p.c.).

Następnie ponownie przystąpi do merytorycznego rozpoznania sprawy i rozpozna wnioski dowodowe zawarte w piśmie procesowym powódki z dnia 14 03 2017r. oraz rozważy konieczność zmiany wydanego postanowienia o oddaleniu wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z jej przesłuchania.

Orzekając ponownie w sprawie zadba o to żeby w sentencji orzeczenia zostały uwzględnione skutki procesowe wynikające ze skutecznego częściowego cofnięcia pozwu przez powódkę.

SSR (del.) Tomasz Kita SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Leszek Dąbek